

זה שהוא סוד וסתור כלל של כל התורה בכ"ב אותיות ועשר אמירות, משום שהרי שם זה מעתים וושש עשרה אותיות ושלשים ושנים שבילים שלולים בה. הרי מעתים ארבעים ושמונה איברי הגוף.

סוד שנקרא אדם השולט על הפסה, סוד של שבעים שלמטה, וסתור זה שפטות (יחזקאל א) ועל דמות הפסה דמות פمرאה אדם עלייו מלמעלה, וזה הוא סטור שפטות והם הטיר על סדר וגו' מאות ה' מן השמים. והכל אחד ורבך אחד, וסתור אחד לתוכמי הלב נמר. אשרי (ח'יא) חילקם בעולם הזה ובכעולם הבא.

סדר נחפט גור דין שלהם על שמנעו צדקה מהם, כמו שנאמר (שם י') וניד עני ואבינו לא החזקה, ולכך הדין לא היה אלא מן השמים. צדקה ושםם הפל אחד, וכתווב (תהלים ק') כי גדול מעלה שמים חסוך, משום שצדקה תלויה בשמו (נשומות), דין הוא ממשם, שפטות מאות ה' מן השמים.

הדין של ישראל מפקום זה, שפטות (אחד) ויגדל עון בת עמי מהטהרת סדרם. וירושלים נקראת אחוזת לסדרם, כמו שנאמר (יחזקאל ט) הנה זה היה עון סדרם אחוזת, ורדים היה מן השמים דין אחד בסדרם על שמנעו צדקה מהם, פרט לוזה שזה התהפה וזה נהרב. לו זו יש תקומה, ולו זו אין תקומה. ע"כ סתורי תורה.

ונעל לוט מצער ויישב בהר הוא ושתוי בנותו עמו וגוי. מי טעם. בגין דחמא דהוה קريب לסדרם ואסתלק מטהן. רבי יצחק פתח (איוב לו) והיה מסיבות מתחפה במחבולתו לפעלם וגוי. קדשא בריך הוא מסבב סבובין דעלמא ואיתני קומרים טהירין למעד עובדי, ולבתר מהפך לו זעביד לו זגונא אחרא.

כללא דכל אוריתא בכ"ב אטוון ועשר אמרון, בגין דכא שמא דא מאון ושית סרי אטוון ותלטין ותירין שבילין. דאתהילן ביה, הא מאון וארכען ותמניא שייפין דגופא. רוזא דאקרי אדם דשליט על פרסיה. רוזא דשבען דלמתא, וסתרא דא דכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות במראה אדם עלייו מלמעלה, ודא הוא סתרא דכתיב ויין המטייר על סדום וגוי' מאות יי' מן השמים. וככלא חד ומלה חרא, וסתרא חד לתוכמי לבא אטפר, זבאה (ר"א לג' אהו) חולקחון בעלמא דין ובעלמא דאמאי.

סדר גור דין דלהון על דמנעו צדקה מניהם, במא דאת אמר, (יחזקאל י') ויד עני ואביון לא החזקה. ובגין קה דין לא היה אלא מן שמים. צדקה ושםם כלל חד וכחיב, (תהלים קח) כי גדול מעלה שמים חסוך, ובגין דתלייא צדקה בשמייה (נ"א בשמים) דין הוא ממשם דכתיב מאות יי' מן השמים.

דין דישראל מהאי אמר דכתיב, (אייה ד) ויגדל עון בת עמי מהטהרת סדרם. ואקרי ירושלם אחוזת לסדרם במא דאת אמר, (יחזקאל י') הנה זה היה עון סדרם אחוזת, ודינחון היה מן שמייא דין חרא בסדום על דמנעו צדקה מניהם. בר דא אתהפה ודא אתחרב, דא אית לה פקיימה, ודא לית לה תקומה, (ע"כ סתורי תורה).

ונעל לוט מצער ויישב בהר הוא ושתוי בנותו עמו וגוי. מי טעם. בגין דחמא דהוה קريب לסדרם ואסתלק מטהן. רבי יצחק פתח (איוב לו) והיה מסיבות מתחפה במחבולתו לפעלם וגוי. קדשא בריך הוא מסבב סבובין דעלמא ואיתני קומרים טהירין למעד עובדי, ולבתר מהפך לו זעביד לו זגונא אחרא.

יצחק פתח, (איוב לו) והוא מסבב מתחפה במחבולתו לפעלם וגוי. הקדוש ברוך הוא מסבב סבובים בעולם ובביא גחליל אש צחים לעשות מעשי, ואחר כך הופך אותם ועושה אותם בגין אחר.

ובמה? בתקבילהתו. עושה מתחבילות ומסבב סבוכים כדי להפוך אותם, ולא כמו אוטם הראשוניים. לפועלם - משום פעלים של בני אנוש. כמו שהם עושים מעשים, כך הוא מהפך אותם. כל אשר יצום על פני תבל הארץ. בגין דעובדין הבני נשא מהפך לאנוון מסבות בכל מה שהוא מצוה אותם על פני תבל וגוי.

רבי אלעזר אמר, והוא במסבות מתחבילה - מקדוש ברוך הוא מסבב סבוכים ומביא מעשים בעולם לתקדים, ולאחר מכן שוחשבים בני אדם שיתקימו אותם מעשים אוטם מעשיהם, הקדוש ברוך הוא הופך אותם את אותם מעשים מפמו שהו בהתחלה. בתקבילהתו, בתקבילהתו בתוב, כמו האמן הזה שעושה כל חרש, בעוד שהוא שאותו הגלגל מסתובב לפניו, חושב לעשיות בגון זה - עושה. מהפך כל זה לכליל אחר ממשום שאותו הגלגל סובב לפניו. כך הקדוש ברוך הוא מהפך את מעשיו שהוא עושה.

בתqbולתו חסר יוד', ומהו? זה בית דין למטה שהוא גלגל הסובב לפניו, ועל זה הוא מהפך כלים מכליהם זה לכלי אחר, וכל זה כפי פעלים של בני אדם. אם בני אדם מטibus מעשיהם - אותו הגלגל הסובב מוסובב אותם ימינה, ואנו נעשים מעשים בעולם להטיב להם כראוי, והגלגל סובב תמיד ולא שוקט באוטו צד הימין, והעולים מתגלגל בו. באו בני אדם להרע - תqbולתו שסובכת תמיד והיתה עומדת בסביבה של הימין, הקדוש ברוך הוא מסובב אותה לצד שמאל ומחפץ במסבות וכליים שהוא

ובמה, בתקבילהתו, עbid מהובילין ומסבב קדמאי. (דף קט ע"ב) לפעלם, בגין פעלים הבני נשא, כמה דאנון עבדין עובדיןucci המכפה לו. כל אשר יצום על פני תבל הארץ. בגין דעובדין הבני נשא מהפך לאנוון מסבות בכל מה דאייהו פקיד לון על פני תבל וגוי.

רבי אלעזר אמר והוא מסבות מתחבילה. הקדוש ברוך הוא מסבב סבוכין ואיימי עובדין בעלה? לאתקיימא, ולכתר דחשיבוי הבני נשא דיתקיימון אונון עובדין, קדשא בריך הוא מהפך לון לאנוון עובדין מכמה דהו בקדמיה. בתקבילהתו כתיב בהאי אומנא דעביד מאני דחרסא. חשיב לדהיה טיקלא אסתורת קמיה. חשיב למעד כגונא אחרא עביד. מהפך מאנא דא למאנא קגונא אחרא עביד. קדשא בריך הוא מהפך עובדי דאייהו עביד. קדשא בריך הוא טיקלא אסתורת קמיה. בזאת דהיא אסתורת קמיה. בזאת דהיא טיקלא למתא דאייהו טיקלא דאסתרת קמיה, ועל דא מהפך מאני ממאנה דא למאנא אחרא. וכל דא כפי פעלים הבני נשא, אי מטיבין בני נשא עובדיהון, ההוא טיקלא דסתירה אסתורת לון לימיינא, וכדין אתעידו עובדין בעלה? לאוטבא לון בדקא יאות. וטיקלא אסתורת תדריך ולא שכיך בההוא סטרא דימיינא רעלמא מתגלגלא ביה. אותו בני נשא לאבאשא, (דף קי ע"א) תqbולתו דאסתרת תדריך והונה קיימא באסתורתא דימיינא, קדשא בריך הוא אסתר ליה בסטרא דשמאלא הימין, הקדוש ברוך הוא מסובב אותה לצד שמאל ומכליים שהוא